

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Троян , 13.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТРОЯН, II-РИ СЪСТАВ - ГРАЖДАНСКИ в публично заседание на четиринадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светла Ив. Иванова

при участието на секретаря Емилия П. Петрова
като разгледа докладваното от Светла Ив. Иванова Гражданско дело № 20214340100089 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба от ИВ. СТ. Ч. от гр.Троян, против ЗАД „Алианц България“ АД със седалище и адрес на управление гр.София, бул. Княз Дондуков“№59, представлявано от О.П., А.А., П.П. и Й.К., с правно основание чл.79 ал.1 ЗЗД, вр. чл.343 и чл.405 от КЗ и чл.409 от КЗ вр. чл.86 ЗЗД, с цена на иска-5000 /пет хиляди/ лева.

Ищцата твърди, че е собственик на ПИ с идентификатор №73198.510.449 по кадастрната карта и кадастралните регистри на гр.Троян, находящ се в ***. Излага, че на 23.08.2019 год. между нея, чрез сина и Н.П.Ч. и ответника е сключен договор за застраховка „Моят дом“, застрахователен пакет „Макс“, обективиран в Застрахователна полица №***. Твърди, че на 23.08.2019 год. е заплатила изцяло еднократно застрахователната премия по договора, който е със срок - начало на застрахователното покритие - 00.00 часа на 23.08.2019 год. и край на застрахователното покритие - 24.00 часа на 22.08.2020 год.

Излага, че на 07.02.2020 година нейният син, отивайки до имота установил, че в следствие на тежестта от натрупания сняг се е срутил един от обектите на застраховката, описан в полицата като „масивна ограда“ със застрахователна сума - 8000.00 лева. Твърди, че на 12.02.2020 година застрахователя е уведомен, в следствие на което при него е образувана преписка за причинена щета №***, а на 18.02.2020 год. застрахования обект е посетен от вещо лице -Д.Б., който съставил протокол. Излага, че на 30.04.2020 год. получила писмо чрез сина си, с което застрахователя я уведомява, че предявената претенция за плащане е извън обсега на

застрахователното покритие и ЗАД „Алианц България“ не дължи изплащане. Като причина за отказа е посочен строителен недостатък - плитко заложени и слаби ивичести основи; циклично въздействие - обилно овлажняване и последващо изсушаване върху основите от просмукани в почвата дъждовни води и на трето място - циклично замръзване в зимните месеци на основната плоскост на фундаментите, водещи до набъбване и последващо свиване, настъпили постепенно и през продължителен период от време.

Твърди, че след направено възражение, с което е представила пред застрахователя строителни книжа за строежа на процесната ограда, ведно с договор за строителство с лицензирана строителна фирма, през месец юни 2020 год. получила второ писмо от застрахователя с №250-02-4804/01.06.2020 год., с което отново отказват плащане, поради неспазване на предписанията на проектанта при изграждане на оградата, тъй като основите на оградата са заложени твърде плитко на дълбочина не повече от 10 сантиметра, което счита, че не отговаря на фактическото положение.

Моли съда да постанови решение, с което уважи предявената искова претенция. Прави доказателствени искания. Претендира заплащане на разноски.

В срока по чл.131 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответното дружество, с което правят възражение за неоснователност и недоказаност на исковите претенции. Не се оспорва обстоятелството, че между страните има подписана застрахователна полица №***, както и заведена преписка по щета №*** за срутена масивна ограда.

Твърди се, че уврежданията са в следствие строителен недостатък-плитко заложени и слаби ивични основи, както и циклично въздействие върху основите на оградата през продължителен период от време, предхождащ с години периода на застрахователното покритие – 23.08.2019г. до 22.08.2020г., т.е не е в резултат на конкретно събитие с внезапен и непредвидим характер. Отделно се твърди, че строителното изпълнение на оградата не отговаря на техническите изисквания и предписания на проектанта, тъй като основите не са положени на необходимата дълбочина. Иска се отхвърляне на предявените искове като неоснователни и недоказани. Представя доказателства.

Предявени са обективно и кумулативно съединени осъдителни искове с правна квалификация - чл.79 ал.1 ЗЗД, вр. чл.343 и чл.405 от КЗ и чл.409 от КЗ вр. чл.86 ЗЗД . За да се произнесе по така поставения за решаване правен спор, съдът взе предвид следното:

Между страните не се спори относно сключването на договор за застраховка при Общи условия за застраховане „Моят дом- пакет „Макс“ на

ЗАД „Алианс България“, под формата на представената по делото застрахователна полица №*** от 22.08.2019г. и Специални условия към застрахователна полица №*** включващи Наръчник за ползите по застраховка МОЯТ ДОМ, представляваща неразделна част от застрахователния договор. Съгласно условията на договора, застрахователят е поел задължението да заплати на застрахования щетите свързани с природни бедствия, кражба, злоумишлени действия на трети лица, включително вандализъм, късо съединение и токов удар, до размер на застрахователната сума, посочена по обекти в Договора.

Не се оспорва обстоятелството, че застрахователната премия в размер на 185.52 лева с ДДС е заплатена от застрахования. Договорът е сключен за срок от една година считано от 23.08.2019г. до 22.08.2020г.

Във връзка със заявената щета, ищецът е предявил на застрахователя претенцията си и е образувана преписка за причинена щета №***.

С представеното по делото писмо изх. № 250-02-3813 от 30.04.2020г. /л.16/, ответникът е отказал изплащане на застрахователното обезщетение съгласно сключения между страните договор, като е посочил, че причина за отказа е това, че уврежданията не са в резултат от конкретно застрахователно събитие с внезапен и непредвидим характер, а са в следствие на строителен недостатък -плитко заложили и слаби ивични основи, циклично въздействие - обилно овлажняване и последващо изсушаване и циклично замръзване в зимните месеци на основната плоскост на фундаментите, водещи до набъбване и последващо свиване. По делото е реализирана СТЕ експертиза, видно от заключението на която експерта е приел за най-вероятна причина, довела до строителната авария-срутване на част от оградата на имота, в резултат на въздействие от воден натиск върху оградните стени. Според експерта, дълбочината на фундиране не може да бъде установена категорично, но при откопавания е установил наличие на бетонови ивици под зидарията с ширина 20 см, на или почти напълно вкопани под прилежащия терен, с варираща дълбочина, които приема за цокъл, но под него не може да се установи наличието на ивична основа с предвидената в проекта ширина от 40 см и минимална дълбочина от 50 см. Вещото лице не може да установи наличието на предвидената по проект армировка на колоните в и между ивичните основи и цокъла на оградата, поради вече закрити СМР, но като несъответствие с конструктивното заключение от 1998 година на проектант-конструктор, което според експерта играе ролята на проект е констатирал, че по горния ръб на стените на оградата вместо стандартната бетонова шапка са монтирани керемиди, поради което е отбелязал в заключението си, че конструктивното заключение е спазено частично. Експертасчита, че това частично несъответствие в изпълнението не може да се определи като

„единствена причина за настъпване на застрахователното събитие — срутване на части от оградните стени на изпълнената през 1998 година ограда на имота“, тъй като според него, „...в резултат на периоди с поройни дъждове и/или активно снеготопене, при наличие теренната специфика, съчетана с водонепроницаемостна оградните стени е способствало за завиряване на имота и събиране на големи водниколичества по граничните участъци, което е довело до екстремен воден натиск и усилия, превишаващи носимоспособността на оградната конструкция - причина за откъсването/срязването ѝ при основите, преобръщане и срутване на цели елементи от оградата....“. Заключение като обективно, компетентно и безпристрастно, съответстващо на събрания по делото доказателствен материал е прието като доказателство по делото.

Предвид така установените факти и като съобрази разпоредбите на закона съдът направи следните правни изводи:

Съгласно [чл. 343, ал. 1 от КЗ](#) с договора за застраховка застрахователят се задължава да поеме определен риск срещу плащане на премия и при настъпване на застрахователно събитие да заплати на застрахования или на трето ползващо се лице застрахователно обезщетение. Съгласно [чл. 405, ал. 1 от КЗ](#) при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок, като в случая съгласно [чл. 108, ал. 1 от КЗ](#) с оглед вида на застраховката това е срок от 15 работни дни от представяне на изискуемите документи по [чл. 106 от КЗ](#). Съгласно [чл. 386, ал. 2 от КЗ](#), обезщетението трябва да бъде равно на размера на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Съгласно [чл. 403, ал. 1 от КЗ](#) застрахованият е длъжен да съобщи за настъпването на застрахователното събитие в сроковете посочени в същата разпоредба или предвидени с договора за застраховка. Съгласно [чл. 395, ал. 1 от КЗ](#) застрахованият е длъжен да вземе мерки за предпазване на застрахованото имущество от вреди, да спазва предписанията на застрахователя и на компетентните органи за отстраняване на източниците на опасност за причиняване на вреди и да допуска застрахователя да прави проверки, като при неизпълнение на тези му задължения, застрахователят има право да намали застрахователното обезщетение при настъпване на застрахователното събитие. Съгласни [чл. 408, ал. 1 от КЗ](#) застрахователят може да откаже плащане на обезщетение само при: 1. при умишлено причиняване на застрахователното събитие от лице, което има право да получи застрахователното обезщетение; 2. при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахования с цел получаване на застрахователното обезщетение от друго лице; 3. при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на

застрахователното събитие; 4. в други случаи, предвидени със закон. Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест, в хода на производството, по иск с такава квалификация по [чл. 405, ал. 1 от КЗ](#), вр. с [чл. 79 от ЗЗД](#), от ищеца следва да бъде установено от една страна, наличието на валидно застрахователно правоотношение между него и ответника, както и да докаже изпълнение на собствените си задължения по договора свързани със заплащане на дължимата застрахователната премия, както и задълженията свързани със своевременното уведомяване на застрахователя съобразно с предвиденото в договора и разпоредбите на КЗ, а така също и настъпването на застрахователно събитие по смисъла на договора за застраховка. Ответникът следва съобразно твърденията си в конкретния случай следва да докаже наличието на основание за отказ от изплащане на обезщетение. В случая между страните не е спорно сключването на представения договор за застраховка сключен при общи условия под формата на застрахователна полица под формата на представената по делото застрахователна полица №*** от 22.08.2019г. и Специални условия към застрахователна полица №*** включващи Наръчник за ползите по застраховка МОЯТ ДОМ, представляваща неразделна част от застрахователния договор. Договорът е сключен в предвидената в [чл. 344, ал. 1 от КЗ](#) писмена форма, същият е със съдържанието по [чл. 345 от КЗ](#) поради което и валидно е породил предвидените в закона и целени от страните правни последици.

Между страните не се спори, че застрахователят е отказал да заплати обезщетение по образуваната щета.

Основателността на предявения съдителен иск се обуславя от съществуването на факт, включващ елементите:

- 1/ наличие на валиден договор за имуществена застраховка, сключен между застрахователя и увреденото лице,
 - 2/ предмет процесното имуществено право; настъпване в периода на осигуреното застрахователно покритие на събитие, представляващо покритието за застрахователния риск;
 - 3/ причинени щети по застрахованото имущество, настъпили в резултат на застрахователното събитие и
 - 4/ изправност на застрахованото лице по отношение на задълженията му за заплащане и уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие в срок.
- С договора за имуществено застраховане застрахователят се задължава срещу заплащане на премия да заплати на застрахованото лице обезщетение за причинените в размер, равен на този на вредата към деня на събитието.

Фактът на сключване на застрахователния договор, съответно застрахованото имущество и обхванатите с договорарискове е спорен между страните.

Необходимо е да се отбележи, че в изготвеното Становище

заогледнащ етап застраховката е обективизирано обстоятелството, че са налице несъответствия на изпълнената конструкция с предписанията на проекта, поради което са налице увреждания в следствие строителен недостатък /плитко заложени и слаби ивични основи/, на второ място- циклично въздействие /обилно овлажняване и последвало изсушаване/ върху основите от просмукани в почвата дъждовни води и на трето – циклично замръзване в зимните месеци на основната плоскост на фундаментите, водещи до набъбване и последвало свиване, което е довело до изложения от застрахователя извод, че става въпрос за настъпили постепенно и през продължителен период от време въздействия, а не от застрахователно събитие, по смисъла на договора за застраховка.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника направено в отговора на исковата молба, поддържано по съществото на спора и доразвито в представена по делото писмена защита, че срутуването на процесната ограда не е в резултат от конкретно застрахователно събитие с внезапен непреодолим характер, а е по вина на ищцовата страна, тъй като не са изпълнени техническите изисквания при изграждане на оградата и направеното в тази връзка позоваване на т.2.2 от „Общи изключения по застраховката“ / не се покриват вреди, причинени от конструктивен или строителен недостатък, проектанска грешка, поради две самостоятелни причини: 1/ От заключението на допусната по делото експертиза не се установява това фактическо твърдение –в.л. е посочило, че оградата на имота е изпълнена в съответствие с идеята на проекта - със зидани бетонови блокчета и височина на зидарията, варираща в различните участъци между 1.20 и 1.80 м. Върху колонките, през 4 м. са монтирани бетонови шапки, а върху горния ръб на стените - керемиди. Вещото лице е констатирало, че основните разрушения са настъпили в оградните стени по северната и южната граница, като на северната те са с дължина около 26 м, а на южната -12 м, при което, цялата зидана част-стени и колонки са се отделили от бетоновата основа и са се срутили и разпръснали по стръмнината на ската, а оградните стени на източната и на западната граница на имота, частично на северната граница в нейния северозападен участък, както и на южната граница в нейния югоизточен участък са се запазили. За да даде отговор на въпроса за причините, довели до срутуването на оградата в определени части, експерта е направил анализ от гледна точка на статиката, че „....това е вектор-сила с определена интензивност, упражнена по посока на стените на оградата. В конкретния случай, тази сила би могла да бъде с произход от земен натиск, натоварване от вятър, от вода, или от сняг. Земният натиск и натоварването от вятър ще изключим от теоретично възможните. Остава снегът и водата: натиск, причинен от дебел пласт плътен сняг, вода от интензивно снеготопене или от поройни количества вода. И трите са възможни, но по-вероятно е въздействието да е било от интензивни поройни води. Още повече, че стръмният терен е абсолютна предпоставка за бързото им стичане и достигане до оградата, която поради своята плътност няма да пропусне

стичащите се води и пред нея ще се образува вир. Самата ограда ще се превърне в язовирна стена, която не би могла да издържи такъв натиск, защото за поемането на такива усилия тя не е изчислявана. Именно, образуването на високи водни количества при поройни дъждове, събрани в най-ниските части на терена и техният натиск върху стените на оградата са предизвикали откъсването им от основите, преобръщането и срутването им....“. Експерта е категоричен, че „...При това положение, дълбочината на основите не може да бъде единствената и фатална причина за настъпилата строителна авария. А по-важните причини са свързани с теренните особености, с избора на подходящия тип ограда, с наличните или отсъстващи мерки за отводняване на имота, довели в един момент до екстремни нива на воден натиск върху оградата и нейното разрушаване....“, като счита, че „... Рискът за настъпване на инцидент от такъв характер не е бил отчетен нито от собственика на имота, нито от проектанта, нито от строителя, нито впоследствие и от застрахователя....Свидетелство за периодичното завиряване е наличието на петна от мокрене по вътрешната част на все още несрутилата се ограда от юг на височина повече от метър над нивото на прилежащия терен.“, но тъй като това не е било установено от застрахователя преди сключване на договора, не би могло да се каже дали това е причина за пораженията.

2/ Невъзможността да се установи състоянието на оградата преди настъпване на застрахователното събитие е по причина поведението на ответника-застраховател, тъй като самият застраховател не е извършил оглед на застрахованото имущество при сключване на договора за застраховка, не е изисквал от застрахования доказателства във връзка с обстоятелството, изпълнението на оградата дали отговаря на техническите изисквания и предписания на проектанта, как и на каква дълбочина са положени основите, дали са изпълнени изцяло предписанията на проектанта досежно изграждането на „шапка“ от готови бетонни елементи и т.н. От страна на застрахователят – ответник не бяха представени доказателства, че при сключване на застрахователния договор е извършен оглед на застрахованото имущество. Не извършването на оглед при сключване на договора за застраховка е поставило застрахователя в начална невъзможност да установи състоянието на застрахованото имущество преди настъпване на застрахователното събитие.

Поотношениеразмераназастрахователнотообезщетение,
дължимоотответното дружество, настоящият съд намира следното:

В решение № 128/12.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 969/2009 г., II т. о., постановенопридействиетона КЗ /отм./; , но с релевантност и присегадействащия КЗ, е разяснено, ченесъществуваспорното в съдебната практика, нито в правнатадоктрина, чезастрахователнотообезщетениеприимущественотозастрахованеимазацелдаоб

/имущество/, както и, че с оглед характера на застрахователното обезщетение, конкретният му размер се определя в зависимост от размера на увреждането, в рамките на застрахователната сума и действителната стойност на застрахованото имущество към момента на настъпване. Законодателят също е регламентирал начина на определяне на сумата, срещу която се застрахова имуществото, а именно - въз основа на действителната стойност на вещта /застрахователна стойност/ към момента на подписване на полицата.

Съгласно чл. 386, ал. 2 КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. С разпоредбата на чл. 400, ал. 1 КЗ е дадена дефиниция на понятието действителна застрахователна стойност - стойност, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество. Възстановителната стойност е дефинирана с разпоредбата на чл. 400, ал. 2 КЗ като стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Съобразно разпоредбата на чл. 400, ал. 3 КЗ, ако не е уговорено друго, се приема, че застрахователната сума по договора е определена съгласно действителната стойност на имуществото. С оглед на тази въведена от закона оборима презумпция, в тежест на въвелата възражението страна е да установи, че действителната стойност на имуществото е различна от договорената застрахователна сума.

Настоящият състав счита, че предявеният от ищцовата страна размер на 5000 лева е основателен и доказан, поради следните съображения:

От приложените по делото и приети като доказателства писмени документи – Договор за изграждане на нова ограда от 04.05.1998г. /л.21/ и Протокол №1 за установяване извършването и за заплащане на натурални видове СМР-та /л.22/ се установява, че крайната цена за изграждане на оградата на Поземлен имот с нов идентификатор-73198.510.449, /процесния обект на застраховане/ е в размер на 21544.12 лева.

От заключението на вещното лице по допуснатата и приета експертиза се установява, че процесната ограда следва очертанията и границите на имота по скицата с №38/29.09.1997 г., което изрично е отбелязано в заключението на проектанта-конструктор, поради което е установил, че общата дължина на оградата е около 110 м, в това число по източната граница - 18-19 м, по западната - 15 м, по северната - 38-39 м и по южната - 37-38 м.

От същото заключение се установява, че основните разрушения са настъпили в оградните стени по северната и южната граница, като на

северната те са с дължина около 26 м, а на южната -12 м., т.е. общо 38 метра, което се потвърждава и от съдържанието на представения от застрахователя Констативен протокол в оригинал /л.115-119 от делото/ изготвен от Д.Б., в който е отразено, че в северната част „...оградата 9,5 м. е паднала, основата е наклонена на север. Останалата част L = 29.5 м. – оградата е паднала...“/л.117/.

При наличие на тези данни, настоящият състав счита, че става въпрос за чисто математическо изчисление, при което може да се установи каква е стойността на увредените 38 метра от оградата /21544.12 лева, представляваща стойността на изграждане на цялата ограда видно от протокол №1, приложен на л.22 от делото, разделено на 110 метра – общата площ на оградата е равно на 195.86 лева – стойността на изграждане на 1 метър от оградата. Общо разрушената част се установи, че е 38 м.X 195.86лева = 7442.68 лева/.

Съгласно установената съдебна практика застрахователното обезщетение при вреди на имущество е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица застрахователна сума, която в настоящият казус е 8000 лева. Обезщетението по договор за имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. При изчисляване на обезщетението не следва да се прилага и коефициента на овехтяване. В този смисъл са постановените по реда на чл. 290 ГПК: решение № 79 от 02.07.2009 г. по т. д. № 156 / 2009 г. на ВКС ТК, I т.о. - "Размерът на застрахователното обезщетение се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото, съобразно доказанния размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност"; решение № 6 от 2.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 293/2010 г., I т. о. „Обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането“. Нормата на чл. 400, ал. 3, вр. с ал. 1 КЗ, изрично урежда, че когато между страните по застрахователни договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество, т.е по пазарната му стойност. В тази насока ВКС се е произнесъл и в Р № 115 от 9.07.2009 г. на ВКС по т. д.

№ 627/2008 г., II т. о., ТК и Решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК, постановени по реда на чл. 290 ГПК и представляващи задължителна за съдилищата практика на ВКС.

За пълнота на изложеното, настоящият състав следва да отбележи, че застрахователят е длъжен да изплати обезщетение за реално понесените вреди, а не да възстанови стойността на ремонтните работи, т.е. размера на заявената искова претенция от 5000.00 лева, за увредените 38 метра от оградата е по-нисък дори и от стойността на извършените през 1998г. дейности, свързани с изграждане на тази част от оградата.

Предвид горното липсва основание за отказ по чл. 408, ал. 1, т. 3 КЗ, налице са предпоставките за заплащане на застрахователно обезщетение в претендирания размер от 5000.00 лв., която сума застрахователят дължи да заплати на ищцата И.Ч., в едно със законната лихва върху главницата, от датата на претенцията пред застрахователя - 12.02.2020г., до окончателното изплащане.

По съдебноделоводните разноски:

Предвид изхода на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати на ищеца направените по делото разноски в общ размер на 846.00 лева, съобразно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските. /л.126/

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 235, ал. 1 ГПК, Троянски районен съд

РЕШИ:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ЗАД „Алианц България“ АД със седалище и адрес на управление гр.София, бул. Княз Дондуков“№59, представлявано от О.П., А.А., П.П. и Й.К. да заплати на ИВ. СТ. Ч. от гр.Троян, сумата от 5000 /пет хиляди лева/ - застрахователно обезщетение за имуществени вреди на част от ограда на Поземлен имот с нов идентификатор-73198.510.449, находящ се в ***, дължимо на основание чл.405 от КЗ - сключена застраховка по Полица № *** ведно със законна лихва върху главницата , считано от датата на претенцията пред застрахователя - 12.02.2020г. , до окончателното и изплащане .

ОСЪЖДА ЗАД „Алианц България“ АД със седалище и адрес на управление гр.София, бул. Княз Дондуков“№59, представлявано от О.П., А.А., Павлин Петков и Й.К. да заплати на ИВ. СТ. Ч. от гр.Троян, сумата 846.00 /осемстотин четиридесет и шест/ лева съдебно-деловни разноски, съразмерно на уважената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Ловешки окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Троян: _____